

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Concilij Legatis & Imperatoris epistola, & quo modo prolate ab Vrsacio
& Valente formulæ, cōcilium postea consenserit, & de Conciliabulo Nicææ
habito, & quamobrem Legatos Nicææ detinuerint. Capvt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

spiritu sancto illis opem ferente, omnia transigisse constat) decreta sancitaque, firmè perseverandi. Nam ea, quæ ab istis nouata sunt, in credentium animis incredulitatem inserunt: in infidelium autem, crudelitatem. Obscramus etiam, vt episcopis, qui in exteris regionibus vitam degunt, quique & ætatis ingrauescentis molestia, & paupertatis onere grauius affligantur, tuo mandato copia fiat domum tutò reuertendi, quò ecclesiæ episcopis suis minimè destitutæ maneât. Porro autè istud præter cætera flagitam⁹, ne quid vel detrahatur veterib⁹ decretis, vel omnino adiciatur, sed omnia, tum quod patris tui pietas idè postulabat, tum quod vsq̃ue ad hoc tempus obseruata fuerunt, rata firmaque permaneant, neque de cætero nobis quicquam de ijs rebus facessas negotij, aut à nostris ipsorū ecclesiis nos abesse sinas, sed episcopi versentur cum suis ipsorum gregibus, vti precibus, & deo sanctè colendo tranquillis animis vacent, orentque sedulo pro tua salute, imperio, & pace: quam Deus tibi sempiternā benignus largiatur. Legati nostri tum subscriptiones, tum nomina episcoporum ad te perferunt: qui etiam sacrarum literarum testimonijs tuam benignitatem ea, quæ ad decreta pertinent, satis accurate docere possint.

De Concilij Legatis & Imperatoris epistola, & quo modo prolata ab Ursatio & Valente formula, concilium postea consenserit, & de Conciliabulo Nicææ habito, & quamobrem Legatos Nicææ detinuerint. CAPVT XVIII.

E Pistola quidem concilij Ariminensis ita se habet. Ursacius autem & Valens Legatos à concilio missos preuertentes, formulã fidei, quam in concilio perlegerat, imperatori ostendere, conciliumque falso insimulare ceperunt. Imperator verò grauius propterea fortasse commotus, quod formulã fidei, quæ se præsentè, Syrmij confirmata fuisset, reiecissent, hos duos in magno honore habere, Legatos autè concilij cõtemnere, eosq; longa mora fatigatos negligere. Tandem verò, licet serius, scripsit ad concilium, excusatione pro se allata, quòd iter quoddam necessarium, quod quidem

quidem esset iam ad Barbaros suscepturus, ipsum districtū teneret, & propterea se non potuisse legatos illius videre. Itaque dedisse eis mandatum, vt Adrianopoli ad suum reditum expectarent, vti cum reip. negotia rectè constituta essent, animo à curis vacuo illorum legationem audiret, diligenterque cognosceret. Nam oportere eum, qui de rebus diuinis disceptaret, animum ab aliis rebus penitus habere liberum. Hæc ferè ad cōcilium scripsit imperator. Quibus rescripsit concilium, constanter affirmando se neutiquā à decretis, quæ statuerat, velle discedere: idemq; legatis suis tum scripsisse, tum præcepisse. Itaque orat, vt eos cum bene uolentia aspicere, mandata, quæ ipsis dederat, audire, & literas perlegere dignetur. Nam rem ei permolestam debere videri, vt tot ecclesiæ, eo regnante, episcopis suis carerent. Oportere igitur ipsos, si modò ita illi visum esset, ad suas ecclesias ante hyemem redire. Quæ cum scripsissent, & epistolam tum compositione, tum verbis ad deprecandū aptā contexuissent, aliquandiu quidem præstolati sunt. Sed cū nihil ab legatis suis acciperent, ad suam quisque ciuitatem reuertitur. Quare quòd episcopi Arimini congregati, initio decretis concilij Nicæni suffragati sunt, ex his, quæ diximus, satis constare poterit. Iam verò, quemadmodum postea formulæ à Valente & Ursacio allatæ assenserint, dicendum arbitror. Est quidē varius de hac re sermo ad me perlatas. Nam nonnulli prædicant imperatorem, quoniā episcoporum Arimino contra suam voluntatem decessionem, contumeliæ loco ducebat, dedisse facultatem Valenti, ac suis fautoribus, primum ecclesias occidentis propriorum arbitrio administrandi, deinde formulā fidei Arimini perlectā diuulgādi: tū eiiciendi eos ecclesiis, qui huic subscribere recusarent: postremò alios in eorum loca sufficiendi. Istos verò, hinc licentiam nactus, vi compulisse episcopos huic fidei formulæ subscribere: complures autē, qui resisterent, ecclesiis exturbasse, & primum omnium Liberium episcopum Romanum. Quibus rebus cōtra episcopos Italiæ confectis, consilium de ecclesiis orientis eodem modo tractandis cepisse. Atque peragrantes Thraciam, venisse Nicæam, urbem eiusdem regionis. Concilioq; ibi coactō, formulam Arimini perlectam in Græcū vertisse sermonē,

SOZOMENI HISTOR.

eam diuulgasse, ratam fecisse, dissipasse deniq; rumōrem
 fidei formulam Nicææ cōpositam, à cōcilij generalis senti-
 tia stabilitam cōprobatamque esse. Ista verò res dedita o-
 pera Nicææ Thraciæ transegisse, atq; sermonē ad hūc mo-
 dum dispersisse, quò simpliciores homines nominis firmi-
 tudine deceptos, & hāc formulā esse, quæ olim Nicææ vi-
 bis Bithyniæ cōfirmata fuisset, arbitrātes, facilius ad eī-
 formulæ assentiēdū inducerēt. Atq; hi quidē ista hoc mo-
 do cōmemorant. Alij dicūt cū episcopi in cōcilio Arimi-
 nēsi congregati, lōga expectatione fatigati essent, propte-
 rea quòd imperator ipsis respondere haud dignatus est, ne-
 que eos ad sua reuerti pmisit, fautores sectæ Arianae subor-
 nasse quosdā, qui ceteros episcopos cōmonefacerent, ut
 planè indignam esse, vt oēs episcopi ac sacerdotes proprie-
 substantiæ nomen inter se dissiderent, præsertim cum licet
 ret filium patri similem dicere, causasq; contentionis tol-
 lere: atque episcopos oriētis nunquā acquieturos, nisi sub-
 stantiæ nomen ex fidei formula eximeretur. Cū autem
 isti partium dissentientiū cōciliatores eiusmodi rationes
 veteratoriè cōfinxissent, concilium inde inductum, formu-
 lā ab Ursacio cōpositæ consensisse. Ursaciū aut cum suis
 veritos, ne legati ex cōcilio ad imperatorē missi redeūtes
 cum inficiationē, quā episcopi occidētis initio fecerāt, tū
 causam, cur vox **CONSUBSTANTIALIS** sublata sit, planè
 facerēt, nō modò legatos Nicææ Thraciæ cōtinuisse, cau-
 sis allatis, iter fore difficile, tū propter hyemē, tū propter in-
 opiam iumentorū, quæ ad publicos cursus sumi solēt, ve-
 rùm etiā persuasisse, vt formulam ab ipsis Arimini lectam,
 in Græcum sermonem ex Latino cōuerterent, ipsique mit-
 terēt episcopis oriētis. Ita enim futurū esse, vt per hāc for-
 mulā, quā ad eū finē confecerāt, suū conatū ex sentētia ad
 exitū perducerēt: & tamē dolū minimè deprehensum
 ab his, qui probare niterentur, quòd episcopi Arimini cō-
 uocati, non sua sponte nomen substantiæ, sed causa epis-
 coporū oriētis, qui illud nomen auersabantur, reieciissent.
 Quod quidē perspicuè falsū est. Nā oēs, paucis exceptis,
 filiū patri substantia similem asseuerarunt: inq; eo vno dissi-
 derūt, quòd pars filiū patri consubstantialem, pars aut sub-
 stantia simile esse dicerent. Atque de hac re hi quidē hoc
 modo, illi illo commemorant.